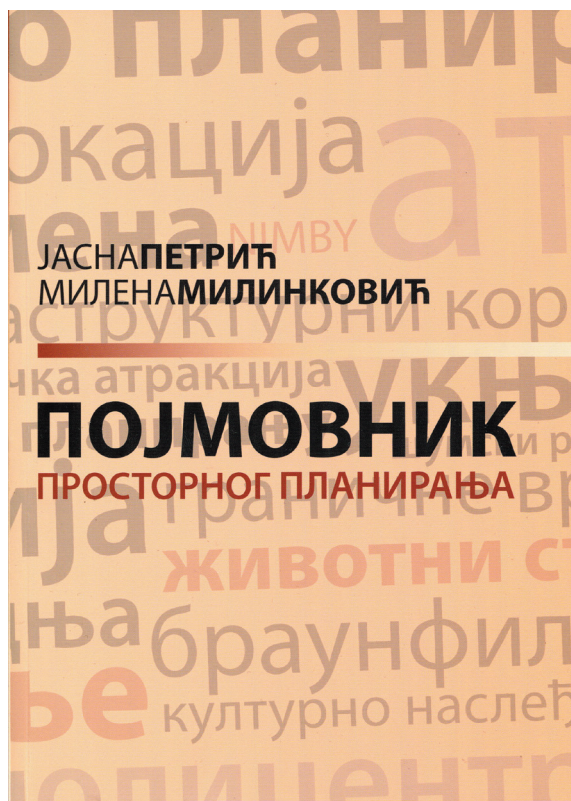

ПОЈМОВНИК ПРОСТОРНОГ ПЛАНИРАЊА

Аутори: др Јасна Петрић и Милена Милинковић

Издавач: Институт за архитектуру и урбанизам Србије, Београд, 2017.

Када сам прихватио да напишем овај *Приказ* одлучио сам да књигу прочитам два пута да бих био што објективнији, јер, кад читалац прочита дело први пут, он се обично одушеви ауторима, док при другом читању са њима ступа у неки вид борбе мишљења. На срећу, у овом случају није дошло до такве борбе, већ само могу честитати ауторима на успешном подухвату. Они то заслужују из више разлога. Идеја аутора је била да се на једном месту обједине и систематизују термини који се користе у просторном планирању, са циљем да се пружи допринос теоријској и методолошкој бази просторног планирања и појасне његове апликативне стране. Такав приступ показује да ова монографија има велики значај и за шири круг научника који желе да се информишу о теоријским и стручним појмовима који потичу из разних дисциплина. Ништа мањи

значај *Појмовник* нема и за друге кориснике који делују у простору. Будући да се у просторном планирању мноштво термина успутно користи, аутори су уочили потребу да се ови термини објасне. За њих је био веома велики изазов, да, с једне стране, примене свеобухватни приступ, а с друге стране, поставе границе за укључивање термина који су позајмљени из других дисциплина. Овим је остварен критеријум критичко-аналитичког погледа на стање, односно ситуацију у просторном планирању.

У контексту садржаја, треба истаћи да је уврштен велики број појмова из других сродних области, који су као повезани постали интегрални део речника просторно-планерске струке. Такође, истичем да су у *Појмовнику* приказане теорије и концепти који су утицали на развој планерске мисли.

Изложеност променама био је, такође, један од аспеката који су аутори обрадили. Тако су у књизи сублимирани појмови који су саставни део професионалног речника просторног планирања данашњице, као и појмови који су некад били значајни и могу се сврстати у историју и ретроспекцију праксе просторног планирања.

Што се тиче приступа садржају, присутна је максимална објективност кроз навођење свих значења одређених термина, посебно у случају опречних тврдњи и ставова. У целини гледано, аутори нису пасивни посматрачи, већ су самим одабиром и коментарима дали печат овом монографском делу.

У погледу начина обраде, појмови су разврстани по азбучном реду. Природа *Појмовника* је таква да описи и дефиниције појмова нису могли доћи из једног извора, па се зато иза садржаја појма наводе, подељано (болдовано) у угластим заградама, бројеви који тачно упућују на број под којим је тај извор дат у листи референци.

Такође, аутори су у књизи обрадили и коришћене синониме и антониме одређених појмова.

Зарад лакшег сналажења читалаца, дата је листа коришћених скраћеница. Такође је дато и упутство за коришћење, из чега се види да се књига не мора читати линеарно, већ у зависности од интересовања за неку одређену тематику.

Преглед скраћеница на крају књиге информисе читаоца о томе да су термини за које се користе скраћенице на српском или страном језику уврштени у *Појмовник* под одговарајућим словом азбуке.

У припреми *Појмовника* употребљени су следећи извори: појмовници, речници и енциклопедије научних дисциплина које су повезане са просторним планирањем, глосаријум *Стратегије просторног развоја Републике Србије (2009-2013-2020)* и глосаријум *Просторног плана Републике Србије (2010-2020)*, речник кључних термина који се користи у политикама просторног развоја у Европи, релевантни закони, правилници и стратегије у употреби у пракси просторног планирања у Србији, уџбеничка литература за просторне планере као и друге књиге, приручници и научни радови.

У приређивању овог *Појмовника* коришћено је укупно 378 референтних извора литературе.

Према учесталости извора грађе, аутори су посебно издвојили појмовнике, речнике и енциклопедије из којих је, уз јасну назнаку да је реч о цитату, преузет део појмова, што је појединачно и наведено.

На крају овога приказа истичем да је *Појмовник* монографија јединствена по свом концепту, свеобухватна по садржају и мериторна по свом квалитету и као таква ће ући у анале просторног планирања.

Проф. др Добривоје Тошковић, научни саветник